

Den levende hagen (Helge)

Skrevet av Bergens Tidende

tirsdag 30. mai 2006 11:00 - Sist oppdatert onsdag 01. april 2009 00:17

I familien Andersen/Gjesdals hage i Alvøen kan både to- og firbeinte gå på smale stier, bade i Småvannet og glede seg over at noe blomstrer nesten hele året.

[Les mer i Bergens Tidende](#)

Den levende hagen (Helge)

Skrevet av Bergens Tidende

tirsdag 30. mai 2006 11:00 - Sist oppdatert onsdag 01. april 2009 00:17

Den levende hagen

I familien Andersen/Gjesdals hage i Alvøen kan både to- og firbeinte gå på smale stier, bade i Småvannet og glede seg over at noe blomstrer nesten hele året.

- VI BLIR ALDRI FERDIG, smiler Helge Øvrebotten Andersen og Merete Anita Gjesdal.

- Og det er ikke meningen heller.

Sammen med de fire døtrene bor ekteparet i et hvitt trehus fra 1840 i Alvøen. Hagen er på to mål og syder av liv.

- En brukshage, sier de.

Da familien flyttet inn i 1992 var hagen overgrodd av gress. De eneste plantene var bærbusker og noen store rododendron. Nå er det meste av gresset fjernet - til fordel for blomsterbed, smale stier og steintrapper.

- Vi har prøvd å følge terrenget. Alt er gjort for hånd. Steinene vi har murt med, har vi funnet i hagen. Her er det ingen helt rette kanter. Stiene er gruslagt for å unngå snegler, forteller Helge.

De fleste plantene er stauder, og hagen er laget slik at noe blomstrer hele året. De første scillaene viser seg i februar, og kinasøtene blomstrer til november.

- Litt kulde og passe nedbør er bra for plantene. Det er fukt som er fiende nummer en. Nå i vår oppdaget vi at noen rett og slett har råtnet på grunn av alt regnet som kom i fjor høst, sier Helge.

MERETE SERVERER hylleblomstsaft ved det idylliske røde badehuset. Saften er laget av pressede hyllebærtreblader blandet med sitron, og smaker friskt og godt.

Der badehuset nå ligger var det tidligere et gammelt krutthus. Badehuset er bygget på samme grunnmuren, og har flott utsikt over vannet. Døtrene har allerede badet.

- 1. mai er fristen for dem, forteller Merete smilende.

Et vedhus har også fått plass på tomten, bygget inn i terrenget og i gammel stil.

I drivhuset sår Helge frø i disse dager, sommerblomster planter han ellers ikke før i juni.

- Og jeg vanner aldri! Det vil si, de nyplantede vanner jeg selvsagt, og dem jeg har plantet i krukker, men staudene vanner jeg ikke. Gjør man det, får de bare kortere røtter.

Læreren har ingen gartnerfaglig bakgrunn, men har likevel stor hagekunnskap.

- Hagen er bare avkobling, og man lærer etter hvert. Vi flytter litt rundt og prøver oss frem. Vi har erfart at det ikke er alle arter som liker seg like godt på Vestlandet.

En del frø kjøper han fra England. Ulikt klima gjør at ikke alle innkjøp er like vellykket.

PÅ KANTEN av en liten dam sitter et par i stein og titter utover. Dammen er tom nå, men det er her de indiske løpendene pleier å bade. Som navnet antyder, løper de mer enn de flyr. I tillegg legger de mange egg og spiser snegler.

- Og så bader de i vannet. Jeg bare roper, så kommer de hjem, smiler matfar.

Høner bor også i hagen, og omtrent 30 kaniner.

- Mest for kos, men vi selger noen og har noen med på utstilling, sier Helge.

Angorakaninen har en egen innhegning. Den hårete, kosete fyren skal snart bli far til små hårnøster. Kaninene gjør dessuten nytte for seg ved at avfallet etter dem kan brukes som gjødsel.

En svart Nisse hører også med til familien. Han bor i menneskehuset, men den firbeinte kongepuddelen går gjerne tur i hagen.

EN ROSEBUE har fått plass midt i hagen. Ennå er det litt tidlig, men om sommeren er denne et praktfullt syn.

- I fjor var det et brudepar som spurte om de kunne få låne hagen til å bli fotografert i. Det fikk de, sier Merete.

30 typer påskelliljer lyser opp i gult, noen villtulipaner smiler i blått. Grønne bregner vinker med sine lange blader. En trepion strekker seg mot solen. Den er en av hageeierens stoltheter. I lyngbedet begynner det snart å blomstre. Rips, gressløk, timian og rabarbra kan man spise når sommeren kommer for alvor.

- De plantene som liker fukt, har vi plassert nærmest vannet, og de giftige har fått plass litt inni bedene. Vi prøver også å plante arter vi vet at hjorten ikke liker, for han treffer vi i dette området. En gang kom han svømmende, sier Helge.

- Hagen er populær å leke gjemsel i, smiler Merete.

- Og barna får god motorisk trening av å bevege seg her, legger ektemannen til.

I den levende hagen i Alvøen koser både små og store, to- og firbeinte seg. Og Helge har et triks som gjør at det er mulig å ha stor hage og ikke slite seg ut med luking.

- Det er bare å plante tett nok, så er det ingen som ser ugresset!

Den levende hagen (Helge)

Skrevet av Bergens Tidende

tirsdag 30. mai 2006 11:00 - Sist oppdatert onsdag 01. april 2009 00:17
